

ΚΑΪΤΣΑ

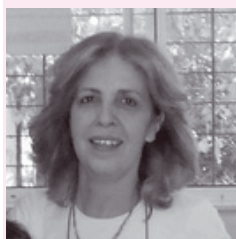

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 28ος • Αριθμός Φύλλου 116 • Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2020
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com w/s: sylogoskaitsioton.blogspot.com - www.makryrrachi.gr

Το άρθρο της Προέδρου

Το ιστορικό μας γεφύρι στα «Πέντε Μύλια»

Επανερχόμαστε στο παλαιό ιστορικό γεφύρι μας. Το γεφύρι στα «Πέντε Μύλια» του χωριού μας. Το γεφύρι, που μας παραπέμπει σε θύμισες, τεχντροπία και πολιτισμό των προγόνων μας. Αλλά και σε παιδικές δικές μας θύμισες. Είναι το γεφύρι, όπου φτάναμε, διασχίζοντας το πλατανόδασος κοντά στα λουτρά Καϊτσας – Δρανίστας, με τα υποζύγια της εποχής. Οδηγοί για τον τόπο του, οι γονείς ή οι παππούδες μας.

Μεταφορείς τα άλογα και τα γαϊδουράκια των σπιτικών μας. Στο γαϊδουράκι, φορτωμένα τα κλινοσκεπάσματα, που επρόκειτο να φρεσκαριστούν στα νερά του Ονόχωνου ποταμού, από

τη χρήση του περασμένου χειμώνα, ώστε να είναι έτοιμα για χρήση τον επόμενο.

Στα σαμάρια των αλόγων οι γονείς ή οι παππούδες και «πισωκάπλα» εμείς τα πιτσιρίκια. Ξεπεζέβαμε πλάι στο γεφύρι και στις όχθες του ποταμού, που τα νερά του διασχίζουν τον τόπο μας απ' τα αρχαία χρόνια. Αιώνες τώρα αργοκυλά ο ποταμός Ονόχωνος κάτω απ' τις στιβαρές πλάτες του γεφυριού. Κι από πολύ περισσότερους αιώνες, ο ποταμός διατηρεί την ύπαρξή του. Λέγεται ότι πήρε τ' όνομα του απ' τα αρχαία χρόνια, όταν βούλιαξαν στην άμμο του, τα υποζύγια της Μακεδονικής φάλαγγας του Μέγα Αλέξανδρου, όταν αποπειράθηκαν να τον διαβούν. Το γεφύρι στο σημείο κατασκευάστηκε πολύ αργότερα. Αποτέλουσε διάβαση των χωρικών για την εξασφάλιση του επιούσιου. Μα σίγουρα μετράει αιώνες. Και σήμερα, γερασμένο, γεύεται την πλήρη λησμονιά και εγκατάλειψη. Στέκει υπομονετικά και σε απόσταση αναπνοής, απ' τον πρόσφατο και σύγχρονο κατασκευασμένο αυτοκινητόδρομο της περιοχής. Κανείς μέχρι σήμερα δεν στάθηκε να επουλώσει τις πληγές του. Σ' αυτές, που απέκτησε απ' το πέρασμα του χρόνου κι απ' τις σφοδρές επιθέσεις των καιρικών φαινομένων. Κι ας κουβαλάει ιστορία, ανθρωπινό κόπο κι εμπειρία, τεχντροπία άλλων εποχών, θύμισες και πολιτισμό. Κι ας κράζει για βοήθεια ζωής, μέσα στην απεραντοσύνη του τοπίου, όπου οι διαβάτες του σύγχρονου αυτοκινητόδρομου, κατεβάζουν τον δείκτη της εξωτερικής ταχύτητας για να ανεβάσουν το δείκτη της εσωτερικής ηρεμίας... Οι πρόσφατες φωτογραφίες, που παραθέτουμε, μιλάνε από μόνες τους... Είναι απ' το πρόσφατο πέρασμα του «ΙΑΝΟΥ» απ' την περιοχή. Πόσους κυκλώνες ακόμη θα αντέξει; Ελπίζω, και βαθιά παρακαλώ να μην δακρύσουμε στα συντρίμια του. Ο Σύλλογός μας, ξεκίνησε εκ νέου, έναν κύκλο επαφών με φορείς του τόπου, για τη συντήρηση αυτού του λαϊκού μνημείου. Οψόμεθα...

Καλό Φθινόπωρο

Ευδοκία Οικονόμου

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Αγαπητά μέλη του Συλλόγου μας!

Τον Οκτώβρη ή Νοέμβρη του τρέχοντος (2020) πρέπει με βάση το Καταστατικό μας να πραγματοποιηθούν:

1. Γενική Συνέλευση απολογισμού πεπραγμένων και οικονομικών στοιχείων του Δ.Σ. και
2. Εκλογές για ανάδειξη νέου Δ.Σ. του Συλλόγου.

Καθυστερήσαμε στο έπακρο την έκδοση του παρόντος φύλλου μήπως βρούμε λύση για την πραγματοποίηση της τακτικής εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης του Συλλόγου, με την έννοια της εύρεσης χώρου προς τούτο. Το γραφείο του Συλλόγου μας είναι ιδιαίτερα μικρό και δεν προσφέρεται λόγω της πανδημίας. Απευθυνθήκαμε σε υπεύθυνους, που διαθέτουν μεγαλύτερους χώρους, αλλά συναντήσαμε δυσκολίες λόγω των μέτρων για την πανδημία. Έτσι λοιπόν με την αριθμ. 367/27-10-2020 απόφαση του Δ.Σ. αναβάλλουμε τα παραπάνω, και στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας θα υπάρξει νέα ενημέρωση. Μέχρι τότε να είστε όλοι καλά και να προσέχετε τους εαυτούς σας και τους δικούς σας.

Το Δ.Σ.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΣΠΟΥΔΕΣ - ΠΤΥΧΙΑ

- Ο Χατζηαργύρης Αριστείδης του Γεωργίου εισήχθη στην ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ του ΕΘΝΙΚΟΥ και ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ. *Συγχαρητήρια.*
- Ο Καλτσάς Ιωάννης του Χρήστου εισήχθη στη ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ. *Συγχαρητήρια.*
- Η Δήμητρα Γκούση (κόρη Στεργιανής Καρανούτσου) εισήχθη στην ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ. *Συγχαρητήρια.*
- Ο Αλβέρτος Ρεϊτάν γιος τής Βαγγελίτσας Κων. Ξενιώτη εισήχθη στο τμήμα ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ του ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ. *Συγχαρητήρια.*
– Κατέκτησε το αργυρό μετάλλιο στο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ της Ε.Μ.Ε.
– Πρώτευσε στο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό Οικονομικών και συμμετείχε για δεύτερη φορά στη ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. *Συγχαρητήρια!*
- Ο Κούνσολας Χρήστος εγγονός της Νίκης Παπαδοκοτσώλη εισήχθη στο τμήμα ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. *Τα θερμά μας συγχαρητήρια!*
- Ο Τσιάνγκας Δημήτριος του Νικολάου έλαβε το πτυχίο του ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ από το ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΠΑΤΡΑΣ. (Έπρεπε να σημειωθεί στο προηγούμενο φύλλο. Ζητούμε συγνώμη για την παράλειψη). *Καλή σταδιοδρομία!*
- Ο Παύλος Θεοδώρου γιος τής Εύης Δελλή και του Χαράλαμπου Θεοδώρου, εγγονός του Παύλου και της Ασπασίας Δελλή εισήχθη στη ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ του ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, με σειρά επιτυχίας: ΠΡΩΤΟΣ. *Τα θερμά μας συγχαρητήρια!*
- ♦ Η Μαρία Παπαδημητρίου κόρη του Γεωργίου Παπαδή ανέλαβε τη θέση της Διευθύντριας Εκπαίδευσης στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Γ' Αθήνας.
Οι συνταξιδιώτες της στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας, μέλος του οποίου είναι η Μαρία της ευχόμαστε από καρδιάς, καλή δύναμη και καλή θητεία!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΝΗΣ (γιος τού παπα-Δημήτρη) και η ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΥΡΟΝΑΣΙΟΥ αρραβωνιάστηκαν στις 18-10-2020.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Γεωργία Κούρτη και ο σύζυγός της, Κων/νος Αναστασίου βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους στις 22/8/2020, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στο χωριό μας και του δόθηκε το όνομα **ΜΥΡΤΩ**.
- Ο Γεώργιος Χριστόπουλος και η σύζυγός του Κατερίνα Νάκου βάπτισαν το πρώτο παιδί τους, στις 30/8/2020, στον Ιερό Ναό Αγ. Παρασκευής στο χωριό μας και του δόθηκε το όνομα ΚΩΝ/ΝΟΣ.
- Ο Απόστολος Χριστίτσας και η σύζυγός του Αγγελική Βεζύρη βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους στις 27/9/2020, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο χωριό μας και του δόθηκε το όνομα **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**. *Να τους ζήσουν και να είναι καλοφωτιστά.*
- Ο Αποστόλης Ρήγας (γιος τής Αριάδνης Αποσ. Σακκά) και η σύζυγός του βάπτισαν το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι. Το όνομα αυτής **ΑΡΙΑΔΗΝΗ**.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- **ΕΚΔΟΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- **Συντακτική Επιτροπή:** Ευδοκία Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη, Στυλ. Καρανούτσου, Μαρ. Παπαδημητρίου, Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη, Ευφροσύνη Δασκαλοπούλου.
- Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com
ws: sylogoskaitsioton.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρήγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,
Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

ΠΕΝΘΗ:

- Στις 6-6-2020 έφυγε απ' τη ζωή η Ελένη Χατζηαργύρη - Ματσαδέ ετών 86 και η κηδεία της έγινε στην Ομβριακή.
- Στις 29-7-2020 έφυγε απ' τη ζωή η Αικατερίνη Δικοπούλου ετών 90 μητέρα του προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας και η κηδεία της έγινε στα Σπάτα Αττικής.
- Στις 29-7-2020 έφυγε απ' τη ζωή η Βασιλική Τσεκούρα - Σιμοπούλου ετών 82 και η κηδεία της έγινε στη Θεσσαλονίκη.
- Στις 30-9-2020 έφυγε απ' τη ζωή ο Αντώνιος Αθ. Οικονόμου, ετών 96. Η κηδεία του έγινε στη Λαμία.
Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 12-7-2020 έγινε το μνημόσυνο για τους συγγενείς της οικογένειας Βασιλείου Νικ. Κουτρούμπα.
- Στις 12-7-2020 έγινε το μνημόσυνο της Δήμητρας Καρακώστα για τα 4 χρόνια από το θάνατο της.
- Στις 12-7-2020 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της Ελένης Φιλ. Ντόγια.
- Στις 20-9-2020 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Πατρίδα.
- Στις 5-9-2020 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της Αικατερίνης Δικοπούλου.
Αιώνια η μνήμη των αξιομακάριστων αδελφών μας.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ:

- Στις 26-7-2020: Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής.
- Στις 27-7-2020: Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Παντελεήμονα στα Λουτρά.
- Στις 6-8-2019: Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου στο χωριό μας.
- Στις 15-8-2020: Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Παλιοχώρι.
- Στις 6-9-2020: Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Πολυκάρπου κατά την εορτή των εγκαίνιων του ομώνυμου Ιερού Ναού.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ:

- Ο Ιωάννης Β. Κόκκινος προσέφερε το ποσό των 100 ευρώ στην μνήμη του αδερφού του Γεωργίου Β. Κόκκινου.
Τον ευχαριστούμε και ευχόμαστε καλή ανάπαυση στον εκλιπόντα.

ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑ - ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 29-7-2020, έφυγε για την άλλη ζωή στα 82 της χρόνια, η Βασιλική Ελ. Τσεκούρα, σύζυγος Σιδέρη Σιμόπουλου. Ήταν η μεγαλύτερη και μοναδική αδελφή τού Θανάση Τσεκούρα, πρώην Ταμιά και Αντιπροέδρου του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Δύσκολα τα παιδικά τους χρόνια, δεδομένου πως στην τρυφερή τους ηλικία, έζησαν για πολλά χρόνια, χωρίς τη μητέρα τους, τη γνωστή μας αείμνηστη Γιωργού, η οποία εξορίστηκε εκείνους τους δύσκολους καιρούς για όλους. Ήταν τρανό το δέσιμο της οικογένειας και ξανάσμιξαν μετά απ' το κακό, για να ζήσουν με αξιοπρέπεια στην αγαπημένη τους Καϊτσα. Όσοπου η Βασιλική παντρεύτηκε και κίνησε για τη Θεσσαλονίκη, ενώ ο Θανάσης για σπουδές κι ύστερα εργασία στην Αθήνα. Απέκτησαν με το σύζυγό της Σιδέρη, δύο παιδιά τον Γιάννη και τον Στράτο, που τους είδε να προκόβουν από οικογένειες και εργασίες. Από μικρή η Βασιλική ήταν όμορφη, έξυπνη και ζωηρή, γι' αυτό και ο αείμνηστος συγχωριανός μας, Γιάννης Δραγούνης, της έδωσε το 1942, το προσωνύμιο **Σουσού**. Από το γνωστό έργο «Μαντάμ Σουσού». Αυτό παρέμεινε, ως το άλλο της όνομα στο χωριό. Η γράφουσα, έμαθε το πραγματικό της όνομα, όταν συνεργαστήκαμε με το Θανάση στο Δ.Σ. του Συλλόγου, ενώ έμαθα και την ιστορία του προσωνύμιου. Αγαπούσε το χωριό μας η Βασιλική και με την πρώτη ευκαιρία εγκατέλειπε τη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ για να βρεθεί στην αγκαλιά της ΚΑΪΤΣΑΣ, όπου την έβρισκες φιλόξενη, δυνατή και χαμογελαστή. Ξαφνική κι απρόσμενη η αναχώρησή της. Συλλυπητήρια στους οικείους και αναπαύσου εν ειρήνη γλυκιά Βασιλική. **Ε.ΟΙ.**

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

- Ταχυδρομικά: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693.
- Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No.
GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

...Σ' αυτή τη στήλη, λέμε να γράφουμε διάφορες ιστορίες διασκεδαστικές, σύγχρονες, παλιές, επιστημονικές, αθλητικές, πολιτικές, ιατρικές, μαθητικές, προσωπικές, κοινωνικές, καθημερινές και γενικότερα διδακτικές... Σ τ ε ί λ ε μ α ς κ ι ε σ ύ τ η δ ι κ ή σ ο υ... Κι αν είναι ιστορία ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΗ ή της περιοχής θα την συμπεριλάβουμε στη Συλλογή για την ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ...

Το Δ.Σ.

«Α ΜΠΕ ΜΠΑ ΜΠΛΟΜ ...» ...ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Ποιος από εμάς τους μεγαλύτερους δεν θυμάται τη φράση «**Α μπε, μπα μπλόμ, του κείθε μπλόμ, ά μπε μπα μπλόμ του κείθε μπλόμ, μπλήν-μπλόμ**»;

Στα δικά μας μέρη, τη λέγαμε ξεκινώντας τα παιδικά παιχνίδια μας, για να προκύψει αυτός, που ξεκινάει πρώτος το παιχνίδι. ... Και πριν ξεκινήσουμε την παραπάνω φράση λέγαμε, «**Ελάτε να δείξουμε**». Ποιος δηλαδή, θα τα φυλάει στο «κρυφτό», ποιος θα αρχίσει την «τριότα», ποιος θα επιτεθεί να πιάσει το «σκαλαβάκι», ποια ομάδα θα ρίξει πρώτη τη μπάλα για τα «μήλα», ποιος θ' αρχίσει την «τσιλικά», το «εφτάπετρο» και τόσα άλλα. Το τελευταίο **μπλόμ** δείχνει λοιπόν την ομάδα ή την μονάδα, που είναι απαραίτητη για να ξεκινήσει ή να επιτεθεί στο παιχνίδι. Τί είναι όμως όλες αυτές οι ακαταλόγιστες λέξεις, που συνθέτουν αυτή τη στιχομυθία, για το ξεκίνημα της δράσης; Στο χωριό μας, θυμάμαι, πολλές φορές συμπληρώναμε τη φράση, με τους κατανοητούς στίχους... «**όλα τα κοιτώ σαν παιδί κουτό, την Ακρόπολη και το Λυ-κα-θη-τό!**». Ασφαλώς δεν ήταν κάποια αποκυήματα παιδικής φαντασίας. Από κάπου έχουν προκύψει... Οι ακατανόητες λέξεις, παραπέμπουν σε κάποιες ελληνικές. Και οι κατανοητές σίγουρα παραπέμπουν στην Αθήνα. Είναι αλήθεια, πως στην πορεία του χρόνου, η γλώσσα μας δέχτηκε τροποποιήσεις, ενίοτε άστοχες, από εξελληνισμένους λαούς. Το ίδιο δεν γίνεται και σήμερα από λαούς της προσφυγιάς ή της μετανάστευσης; Δεν είναι εύκολο να κατανοήσουν πολλοί λαοί την Ελληνική γλώσσα και ούτε έχουν τη φωνητική ανατομία αν δεν την σπουδάσουν επαρκώς, ώστε να τους επιτραπεί, παραδείγματος χάριν, η σωστή εκφώνηση των φωνηέντων. Επίσης, «**Όπως μιλάει ή αισθάνεται κανείς τη μητρική γλώσσα, δεν συμβαίνει με καμιά άλλη γλώσσα**» σημείωσε ο κ. Μπαμπινιώτης σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή με τίτλο «Σε προσκυνώ γλώσσα» Και μάλιστα πρόσθεσε: «**Γίνεται**

**κατάκτηση της
μητρικής γλώσ-
σας, ενώ μιας
ξένης γίνεται εκ-
μάθηση**

Έτσι, εμμού-
ντο τις φράσεις
και άλλοτε τις
παράφραζαν και
παρामορφμέ-
νες έφταναν στις

μέρες μας, ώστε πια να μην αναγνωρίζονται. Μικρά παιδιά εμείς τις μαθαίναμε «**νεράκι**» και τις χρησιμοποιούσαμε για τις δικές μας ανάγκες. Βρήκα μια ενδιαφέρουσα ανάλυση και την μοιράζομαι μαζί σας. Προ-έρχεται λοιπόν αυτή η στιχομυθία από ένα παιδικό παιχνίδι, που έπαιζαν οι Αθηναίοι παιδιά, ίσως και οι μεγαλύτεροι οπλίτες, και ταυτόχρονα ασκούσαν και στα μετέπειτα πραγματικά πολεμικά παιχνίδια. Οι δύο αντίπαλες ομάδες χρησιμοποιούσαν αρχαϊστικά τη φράση: «**Απεμπολών, του κείθεν εμβολών** (επαναλαμβανόμενα δύο φορές)...**πλην πλών**», που σημαίνει, «**Σε απεμπολώ, σε αποθώ, σε σπρώχνω, πέραν (εκείθεν) εμβολών σε, (από το έμβολο) με το δόρυ μου, με το ακόντιό μου, εκτός των πλεόντων!!!**». Και απεμπολούσαν τον εχθρό από ξηράς, αφού οι οπλίτες με δόρυ και ακόντιο δεν μπορούσαν να μπουν στη θάλασσα. ...Αρχαία ελληνική σοφία!!!

Ε.ΟΙ.

Η ΑΞΙΑ

Ένας καθηγητής κρατούσε ένα χαρτονόμισμα των 20 ευρώ και ρώτησε τους μαθητές «Ποιος θέλει αυτό το χαρτονόμισμα των 20 ευρώ»; Όλοι στην αίθουσα σήκωσαν πάνω το χέρι.

Τότε ο καθηγητής το τσαλάκωσε και ξαναρώτησε... «Υπάρχει κάποιος που θέλει ακόμη αυτό το τσαλακωμένο χαρτονόμισμα»;

Όλοι στην αίθουσα σήκωσαν πάλι πάνω το χέρι. Έπειτα έριξε το χαρτονόμισμα στο πάτωμα και άρχισε να το κλωτσά και να χοροπηδά πάνω στο χαρτονόμισμα των 20 ευρώ με τα παπούτσια του.

Το μάζεψε από το πάτωμα τσαλακωμένο, λερωμένο, λασπωμένο. Και τους ξανάκανε την ίδια ερώτηση: «Ποιος θέλει αυτό το τσαλακωμένο, λερωμένο, λασπωμένο, χαρτονόμισμα των 20 ευρώ»; Όλοι ξανά στην αίθουσα σήκωσαν πάνω το χέρι.

«Παιδιά μου» τους είπε «Σήμερα θα πάρετε ένα μεγάλο μάθημα. «Ότι και να έκανα στο χαρτονόμισμα εσείς πάλι το θέλατε γιατί δεν έχασε την αξία του. Ακόμη αξίζει 20 ευρώ!!

Πολλές φορές στην ζωή, μας τσαλακώνουν, μας κτυπούν, μας ρίχνουν κάτω στο πάτωμα, μας ποδοπατούν, άνθρωποι και γεγονότα.

Έτσι, πιστεύετε πως πλέον δεν έχετε καμία αξία, αλλά η **πραγματική σας αξία δε θα έχει αλλάξει στα μάτια αυτών που σας αγαπούν.**

Επιλογή κειμένων: Μαρία Παπαδημητρίου

ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΚΑΚΟ

«Ένα κρουαζιερόπλοιο άρχισε να βουλιάζει στη θάλασσα και έπρεπε άμεσα να εκκενωθεί από τους επιβάτες. Ένα ζευγάρι έτρεξε γρήγορα προς τις σωσίβιες λέμβους. Όταν έφτασαν όμως, είδαν έντρομοι ότι υπήρχε χώρος για να σωθεί μόνο ένα άτομο.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ο άντρας έσπρωξε τη σύζυγό του και πριν προλάβει εκείνη να αντιδράσει, πήδηξε αυτός μέσα στη βάρκα.

Τότε η γυναίκα του, η οποία στέκονταν στο πλοίο που βυθίζονταν, φώναξε στον σύζυγό της μια φράση.

Η δασκάλα σταμάτησε την αφήγηση της, γύρισε προς τη τάξη και ρώτησε τα παιδιά:

— «Τι νομίζετε ότι του φώναξε;»

Οι περισσότεροι από τους μαθητές με ενθουσιασμό απάντησαν ότι η σύζυγος φώναξε: «Σε μισώ!».

«Δεν το περίμενα ποτέ αυτό από εσένα» και «Νόμιζα ότι με αγαπούσες».

Η δασκάλα παρατήρησε ένα αγόρι που ήταν συνέχεια σιωπηλό. Τον ρώτησε τι πίστευε ότι φώναξε η σύζυγος και αυτός της απάντησε:

— «Κυρία, νομίζω ότι του φώναξε: «Να προσέχεις το παιδί μας».

Εκπληκτική η δασκάλα τον ρώτησε:

— «Έχεις ακούσει ξανά αυτή την ιστορία»;

Το αγόρι κούνησε το κεφάλι του αρνητικά:

— «Όχι, αλλά αυτό ήταν που είπε και η δική μου μαμά στον μπαμπά μου, λίγο πριν πεθάνει από την αρρώστια της».

Η δασκάλα γύρισε προς τα παιδιά και τους είπε με χαμηλή φωνή:

— «Η απάντησή είναι σωστή».

Το πλοίο τελικά βυθίστηκε και όλοι όσοι δεν κατάφεραν να ξεφύγουν πνίγηκαν. Ο άντρας πήγε στο σπίτι και μεγάλωσε την κόρη τους μόνος του.

Πολλά χρόνια αργότερα, μετά το θάνατο του πατέρα της, η κόρη τους βρήκε τυχαία το ημερολόγιο του και διάβασε ολόκληρη την ιστορία.

Ανακάλυψε ότι η μητέρα της, λίγο πριν επιβιβαστεί στο πλοίο, είχε διαγνωσθεί με μια ανίατη ασθένεια. Την κρίσιμη στιγμή, ο πατέρας έκανε αυτό που πίστευε ότι ήταν σωστό. Όχι για αυτόν, αλλά για την κόρη τους.

«Ήθελα τόσο να μείνω μαζί σου στο πλοίο αγαπημένη μου, ήθελα να πεθάνουμε μαζί. Αλλά για χάρη της κόρης μας, επέλεξα να σε αφήσω μόνη», έγραφε.

Τα παιδιά έμειναν για αρκετά λεπτά σιωπηλά μόλις η δασκάλα τελείωσε την ιστορία της. Η δασκάλα τότε προσπάθησε να δώσει στα παιδιά να καταλάβουν το νόημα αυτής της ιστορίας:

Το καλό και το κακό είναι περίπλοκα και πολλές φορές πολύ δύσκολο να τα κατανοήσεις.

Αυτός είναι και ο λόγος που δεν πρέπει να επικεντρώνεται κάποιος μόνο στην επιφάνεια και να κρίνει τον άλλον χωρίς να προσπαθήσει πρώτα να κατανοήσει τις πράξεις του.

Αν έχετε βγει να φάτε με κάποιον φίλο και προσφερθείτε να πληρώσετε τον λογαριασμό, δεν το κάνετε γιατί έχετε πιο πολλά χρήματα, αλλά γιατί βάζετε την φιλία σας πάνω από αυτά.

Όσοι ζητούν συγγνώμη μετά από έναν καυγά, δεν το κάνουν επειδή ξέρουν ότι υποστηρίζουν την λάθος άποψη, αλλά επειδή εκτιμούν περισσότερο τον άνθρωπο δίπλα τους.

Εκείνοι που είναι πρόθυμοι να σας βοηθήσουν, δεν το κάνουν επειδή σας χρωστάνε κάτι, αλλά επειδή σας βλέπουν ως ένα αληθινό φίλο.

Εκείνοι που σας τηλεφωνούν συχνά, δεν το κάνουν γιατί δεν έχουν τίποτα άλλο να κάνουν, αλλά επειδή είστε στην καρδιά τους.

Μια ημέρα, όλοι θα αναγκαστούμε να χωρίσουμε από αυτούς που έχουμε σήμερα δίπλα μας.

Θα χάσετε τις κουβέντες σας, θα ξεχάσετε τα όνειρο που κάνατε μαζί τους.

Οι ημέρες θα περάσουν, τα χρόνια θα φύγουν και μια μέρα τα παιδιά σας θα δουν μερικές φωτογραφίες και θα σας ρωτήσουν:

— «Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι;»

Και εσείς θα χαμογελάσετε με αόρατα δάκρυα, και θα τους απαντήσετε:

— «Είναι οι άνθρωποι με τους οποίους πέρασα τις καλύτερες μέρες της ζωής μου».

Επιλογή κειμένων: Μαρία Παπαδημητρίου

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΨΑΛΛΙΔΑ

Ονομάζομαι Σοφία Ψαλλίδα, κόρη του Γεωργίου Τσιγκόπουλου. Αναπολώντας τα παιδικά μας χρόνια θα αναφερθώ στον πατέρα μου Γεώργιο Τσιγκόπουλο, σιδερά στο επάγγελμα.

Ο πατέρας μας λοιπόν δούλευε πολύ σκληρά, αλλά με μεράκι έφτιαχνε γεωργικά εργαλεία όπως τσεκούρια, τσάπες και πολλών άλλων ειδών γεωργικά εργαλεία, παράλληλα και με βοηθούς όποτε το χρειαζόταν. Τα αγόρια του με τη σειρά μεγαλώνοντας πήραν την απόφαση να φύγουν από το χωριό και για συντροφιά του είχε τις τρεις κόρες του, εμένα Σοφία, Κατίνα και τη μικρότερη από εμάς, Έρρικα. Στη μνήμη μου έρχεται η εικόνα που άναβε το καμίνι με κάρβουνα και τον ακούγαμε που φώναζε «Σοφία, Κατίνα, ελάτε να βοηθήσετε» μιας και η Έρρικα ήταν πολύ πιο μικρή από εμάς. Να επισημάνω επίσης ότι το φυσικό που το λέγαμε και ακορντεόν ήταν πίσω από το καμίνι, μόνο που έβγαζε αέρα και όχι μουσική: το πηγαίναμε τότε δεξιά και τότε αριστερά, στην πραγματικότητα ήταν πολύ κουραστικό και εκεί άρχιζε η γκρίνια μας. Θα αναφέρω για την ιστορία ότι ο πατέρας μας ήταν και πεταλωτής: πετάλωνε γαϊδουράκια, άλλοτε ήρεμα, άλλοτε άγρια αλλά

τα κατάφερνε. Όταν επίσης ερχόντουσαν πελάτες και από άλλα χωριά θυμάμαι που ο πατέρας μας φώναζε στη μητέρα μας: Χρυσούλα έβαν καφέ στον άνθρωπο που συνοδευόταν

πάντα με γλυκό του κουταλιού. Μεγαλώσαμε εκεί: με καλές γειτονισσες και με τα παιδιά παίζοντας ξέγνοιαστα ατελείωτες ώρες, έχοντας κοντά μας και την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου που είναι ο βοηθός μας. Τα μεσημέρια συναντιόμασταν με τις φίλες μας, την αγαπημένη μου Μαιρούλα Αργύρη, Αλεξάνδρα και Παναγιώτα Μπρούζα και πηγαίναμε στις τρεις βρύσες για νερό, όπου εκεί φλυαρούσαμε αρκετή ώρα και στη συνέχεια παίρναμε βιαστικά τη στάμνα μας και τρέχαμε: σαν αποτέλεσμα να σπάσει η στάμνα και τα κλάματα δεν αργούσαν να έρθουν.

Αυτά είναι λίγα από τα καλά και τα όμορφα που ζήσαμε στο χωριό μένοντας κυρίως οι παιδικές αναμνήσεις μας. Οι γονείς μας συγχωρέθηκαν. Σήμερα είναι ένα όμορφο σπίτι, λόγω του γεγονότος ότι το σιδεράδικο κατεδαφίστηκε και τη θέση του πήρε ένας ωραίος κήπος που τον χαιρόμαστε με τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Με πολλή αγάπη Σοφία Ψαλλίδα

♦ ♦ ♦

Από το βιβλίο του συντοπίτη μας ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΜΑΝΤΑΡΑ με τίτλο:

«ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ...ΤΗΣ ΠΟΙΜΕΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ»

Ένας ποιμένας – τσέλιγκας περασμένων εποχών, ο σκληρός αγώνας για επιβίωση άφησε τα ίχνη του ανάγλυφα στην όψη του. Μία όψη γεμάτη ρυτίδες, από τον ψυχρό και ανελέητο βοριά, τις χιονοθύελλες και την παγωνιά του χειμώνα, αλλά και τους καύσωνες και το λιοπύρι του καλοκαιριού.

Το ατημέλητο παχύ μουστάκι του και τα βρεγμένα μαλλιά του αποδεικνύουν ότι προηγήθηκε κάποιον τουρλαπόχοιο, που το αντιμετώπισε τυλιγμένος με την κάπα του. Παρ' όλα αυτά η έκφρασή του εκπέμπει γοητεία, αρρενωπότητα και αυτοπεποίθηση.

Ο ήχος από τα κυπριά και κουδούνια, τα βελάσματα, τα παραδοσιακά μαντριά, το παραδοσιακό άρμεγμα, τείνει να αποτελέσει παρελθόν, αφού το έπος της ποιμενικής ζωής ζει τις τελευταίες του στιγμές, οδεύει προς το λυκόφως.

*Οι στάνες χορταριάζουνε
τα γρέκια ερημώνουν
κι οι τσελιγκάδες φεύγουνε
χάνονται ένας – ένας.*

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Του Δημήτρη Στρατικόπουλου

Το εμπόριο είναι η σύνδεση της παραγωγής με την κατανάλωση και έχει κίνητρο το κέρδος με τεράστια επίδραση στη διαχρονική πορεία του ανθρώπου που είναι και από τους βασικούς παράγοντες που έφθασε ο άνθρωπος στο θαυμαστό σημερινό επίπεδο, που από έρμαιο της φύσεως έγινε σχεδόν δαμαστής της.

Έχει λεχθεί ότι από τα πρώτα βήματα του εμπορίου αρχίζει ο πολιτισμός. Και έτσι είναι! Άρχισε από μια ευκαιριακή ανταλλαγή προϊόντων μεταξύ πρωτόγονων ανθρώπων, των Homo Sapiens (Έμφρων άνθρωπος), και από τροφοκυνηγός που έτρωγε ρίζες δένδρων, φρούτα και ό,τι παράγει η φύση, έγινε τροφοπαραγωγός που για να προστατεύσει την παραγωγή του δημιούργησε το ιδιοκτησιακό καθεστώς και κατ' επέκταση το κράτος. Από αυτούς τους πρωτόγονους ανθρώπους, ξεκίνησε η πορεία της προόδου προς κάθε κατεύθυνση και φθάσαμε στις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τα βιομηχανικά συγκροτήματα, ως και τα άστρα. Το εμπόριο είναι αυτό που έφερε τους ανθρώπους σε επαφή και άνοιξε δρόμους σε άγνωστους τόπους αναζητώντας αγορές για πώληση προϊόντων και έφερε σε επαφή λαούς διαφορετικών φυλών και χρώματος. Έδιναν οι έμποροι ιδέες και έπαιρναν. Οι τόποι και τα λιμάνια που συγκεντρώνονταν τα αγαθά και μεταβιβάζονταν προς κάθε κατεύθυνση, ονομάζονταν Εμπόρια. Από αυτά πήρε και το όνομα Εμπόριο η κάθε συναλλαγή. Οι διάσπαρτες κατά την αρχαιότητα Ελληνικές πόλεις, ήταν εμπορικοί σταθμοί και βοήθησαν στο ανέβασμα του πνευματικού και πολιτιστικού επιπέδου των γειτόνων τους.

Οι Μεγάλες Κεφαλές
Ερμή...τα πρώτα Ελληνικά γραμματόσημα

Οι πρώτες συναλλαγές γινόντουσαν είδος με είδος. Δηλαδή έδινες αλάτι και έπαιρνες σιτάρι, έδινες παστά ψάρια και έπαιρνες χαλκό. Κάτι που παρατηρήθηκε και στο Μεσαίωνα, όπου λευκοί έδιναν χάντρες και καθρεφτάκια σε ιθαγενείς και έπαιρναν πολύτιμα μέταλλα. Ήταν όμως πολύ δύσκολος αυτός ο τρόπος των ανταλλαγών. Και είναι γνωστό ότι στους μακραίωνους εκείνους χρόνους, οι Φοίνικες έκαναν το εμπόριο αυτού του είδους. Ανταγωνιστές τους ήταν οι Έλληνες, που επινόησαν έναν πιο ευέλικτο τρόπο συναλλαγής, το Νόμισμα, το οποίο βοήθησε αφάνταστα στην ανάπτυξη του Εμπορίου.

Τα πρώτα νομίσματα ήταν το Ήλεκτρον, ένα κράμα χρυσού και αργύρου, που υπήρχε άφθονο στη Μικρά Ασία. Τα νομίσματα κατασκευάζονταν με τον εξής τρόπο: αφού πυρακτωνόταν το μέταλλο, χυνόταν μέσα σε πέτρινες ή κεραμικές μήτρες, όπου χτυπιόταν και αποτυπωνόταν το σχέδιο που υπήρχε στον πυθμένα της μήτρας. Αργότερα, έβαλαν σχέδιο και στο σκέλετρο της μήτρας και έτσι είχαν εικόνα και στις δύο όψεις του νομίσματος.

Από τις ταλαντεύσεις της ζυγαριάς που μετριόταν το βάρος του νομίσματος, ονομάστηκε «Τάλαντο» και από παραφθορά της λέξης γεννήθηκαν οι ονομασίες «Τάληρο» και «Δολάριο».

Παλιότερα, ως μέσο συναλλαγής οι Σπαρτιάτες είχαν μεγάλων διαστάσεων βαριές πλάκες σιδήρου, που δύσκολα μεταφέρονταν και ήθελαν μεγάλους χώρους αποθήκευσης. Οι Έλληνες είχαν και προστάτη θεό του Εμπορίου και της αγοράς, τον Κερδωό Ερμή. Επίσης, υπήρχαν και άνθρωποι που έκαναν ανταλλαγές των νομισμάτων των διαφόρων πόλεων και ονομάζονταν αργυραμοιβοί. Τράπεζες υπήρχαν και στη Βαβυλώνα την εποχή του Ναβουχοδονόσορ Β', τον 6ο π.Χ. αιώνα. Τα χαρτονομίσματα και οι διάφορες μορφές αξιών, έδωσαν νέα δυναμική στο εμπόριο.

Η «τρίτη» του στατήρος. Νόμισμα από ήλεκτρο, από τις Σάρδεις της Λυδίας, 610 π.Χ. Θεωρείται το πρώτο νόμισμα της Ιστορίας. Η πίσω όψη του νομίσματος (δεξιά), δεν παριστάνει κάτι συγκεκριμένο, αλλά είναι το αποτύπωμα του σιδερένιου άξονα, πάνω στον οποίο ακουμπούσε ο τεχνίτης τον ημικατεργασμένο χυτό βώλο, για να τον χτυπήσει δυνατά με το κατάλληλο εργαλείο, και να σχηματίσει την παράσταση της λέξης.

Σήμερα, η τριτογενής αυτή ανθρώπινη δραστηριότητα είναι κυρίαρχη και αποτελεί το βασικό παραγωγικό κλάδο, που εξασφαλίζει τη σύνδεση της παραγωγής με την κατανάλωση. Η παραγωγή ενός προϊόντος δεν τελειώνει στο χωράφι ή στο εργοστάσιο, αλλά σε κάθε είδους κατάστημα, τους λιανοπωλητές και τις πολύχρωμες εμποροπανηγύρεις. Τα Foud (ενώσεις επενδυτών) και τα Lissing (ανταλλαγή προϊόντων και υπηρεσιών) που έδωσαν νέο εύρος στο εμπόριο και τις συναλλαγές, οι οποίες είναι ευεργετικές για τον άνθρωπο με το αζημίωτο βέβαια των επιχειρηματιών που τα αποτελούν, γιατί όπως προανέφερα, κίνητρο του εμπορίου είναι το κέρδος.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η ιστορία του εμπορίου που βοήθησε στην ανέλιξη του ανθρώπου. Να αναφέρουμε ακόμη, ότι οι άνθρωποι που ασκούν το εμπόριο είναι δραστήριοι και ακούραστοι. Και ακόμη, το πείραμα στα ολοκληρωτικά καθεστώτα όπου το κράτος θέλει να γίνει έμπορος, απέτυχε. Ο λόγος; Δεν είχε την ευελιξία που απαιτεί η δραστηριότητα αυτή. Όπου λειτουργεί σήμερα, είναι μικτό, αφού υπάρχουν παράλληλα και οι ελεύθεροι επιχειρηματίες.

Για τη μεταφορά Δημήτρης Ανδρίκου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΡΙΖΟΣ
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΩΝ
ΣΕΦΕΡΗ 9, 421 00 ΤΡΙΚΑΛΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24310-33789 & 6976802342
ΗΛΕΚΤΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: konrizos@sch.gr

Τρίκαλα 26-08-2020

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ:

1. ΔΗΜΟΣ ΔΟΜΟΚΟΥ
2. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΟΜΒΡΙΑΚΗΣ
3. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
4. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΩ ΑΓΟΡΙΑΝΗΣ
5. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗΣ
6. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ
7. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ
8. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΛΑΙΑΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΥΣ
9. ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΠΠΑΣ
10. Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
11. Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΠΠΑΣ

Αξιότιμε Κύριε Δήμαρχε,
 Αξιότιμοι Κύριοι Τοπικοί Σύμβουλοι,
 Αξιότιμοι Κύριοι Εκπρόσωποι Συλλόγων,

Κατάγομαι από το Περιβόλι Δομοκού και διαμένω μόνιμα εδώ και 40 χρόνια στα Τρίκαλα. Συχνά πηγαίνω στη γενέτειρά μου χρησιμοποιώντας τον νέο αυτοκινητόδρομο Κεντρικής Ελλάδος Ε65. Ο άξονας αυτός αποτελεί μια ευλογία για την Επαρχία Δομοκού, αφού μειώνει σημαντικά από άποψη χρόνου, άνεσης και ασφάλειας την πρόσβαση προς Αθήνα, Δυτική Θεσσαλία και Ήπειρο. Ήδη έχουν γίνει αισθητά τα πρώτα αποτελέσματα, αν και έχει δοθεί στην κυκλοφορία μόνο το μεσαίο τυφλό τμήμα Τρίκαλα – Ξυνιάδα μήκους 80 χιλιομέτρων. Η διαφορά θα είναι εντυπωσιακή, όταν με το καλό παραδοθεί στην κυκλοφορία το νότιο τμήμα ΠΑΘΕ – Ξυνιάδα στα τέλη του 2021, όπως προβλέπεται και αργότερα το βόρειο τμήμα Τρίκαλα – Εγνατία.

Ωστόσο, υπάρχει μια δυσλειτουργία, την οποία μπορείτε εσείς συντονισμένα, από κοινού να διορθώσετε. Πρόκειται για την έλλειψη ανισόπεδου κόμβου στη θέση του Σ.Σ. ΑΓΓΕΙΑΙ. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ένας αυτοκινητιστής με προέλευση την Ήπειρο ή τη Δυτική Θεσσαλία και προορισμό τον Δομοκό, την Ομβριακή, την Παναγιά, την Άνω Αγόριανη, τη Μακρυρράχη, το Περιβόλι, τον Ασβέστη, την Παλιά Γιαννιτσού και την Πάππα να αναγκάζεται να κάνει αρκετά επί πλέον χιλιόμετρα μέχρι τον κόμβο του Αγίου Στεφάνου.

Γι' αυτό σας παρακαλώ να κάνετε παρέμβαση στην κατασκευάστρια εταιρία ΤΕΡΝΑ να προχωρήσει στην κατασκευή του υπόψη κόμβου τώρα που είναι ακόμα εγκατεστημένη στην περιοχή. Όταν αποχωρήσει θα χαθεί η ευκαιρία. Νομίζω ότι η κατασκευή στο συγκεκριμένο σημείο δεν είναι δύσκολη ούτε πολύ δαπανηρή. Απεναντίας θα είναι μια μεγάλη προσφορά γι' αυτά τα χωριά και όσους σχετίζονται με αυτά.

Με τιμή
Κωνσταντίνος Δ. Ρίζος
 Ωρωπός 6-4-2020

Ευχαριστούμε τον κ. Ρίζο για την παραπάνω παρέμβαση και τον ενημερώνουμε ότι ο Σύλλογός μας έχει κάνει παρέμβαση μέσω του Δήμου Δομοκού στην εταιρεία ΤΕΡΝΑ προ τριετίας.

ΤΟ Δ.Σ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ – ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας υπενθυμίζει και εκ νέου ενημερώνει τα μέλη του Συλλόγου, τους φίλους και τους αναγνώστες της «ΚΑΪΤΣΑΣ» ότι:

1. Σε καμία περίπτωση δεν λογοκρίνει άρθρα, που αποστέλλονται προς δημοσίευση στην εφημερίδα μας. Αυτό σημαίνει ότι τα άρθρα δημοσιεύονται, όπως ακριβώς μας τα αποστέλλει προς δημοσίευση ο συγγραφέας τους.
2. Όταν υπάρχουν επιφυλάξεις, ότι τα άρθρα περιέχουν αναληθές περιεχόμενο, τίθενται προς εκτενή συζήτηση σε συνεδριάσεις του Δ.Σ. και για την δημοσίευση ή μη, αποφασίζει η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ.
3. Σε καμία περίπτωση δεν δημοσιεύει άρθρα, που περιέχουν υβριστικό περιεχόμενο, πράγμα, το οποίο θέτει σε υποβάθμιση το πολιτισμικό περιεχόμενο της εφημερίδας ή σε κίνδυνο προσφυγών.
4. Όλα τα άρθρα, όπως σημειώνουμε σε κάθε φύλλο, απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους και όχι κατ' ανάγκη εκείνες του Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καϊτσωτές - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία η καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και η εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με
IBAN N° GR96011015500000155-29619031
Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ 15-09-2020

ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 12.

ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗΣ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΠΡΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1935

ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Α.Φ.Μ. 096097556- ΔΟΥ ΛΑΜΙΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΜΑΣ: 0804028

ΕΔΡΑ.: ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ Δ. ΔΟΜΟΚΟΥ

ΠΛΗΡΟΦ.: Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΛ.: 6972728343/22310-29144

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ**ΣΥΓΚΛΗΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ**
ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Αναγκαστικού Συνεταιρισμού Μακρυρράχης σύμφωνα με την Αριθ. 172/15-9-2020 Απόφασή του προσκαλεί τα Μέλη του Συνεταιρισμού σε Γενική Συνέλευση Αρχαιρεσιών στις 4(τέσσερες) Οκτωβρίου 2020, ημέρα της εβδομάδας Κυριακή και ώρα 11 (έντεκα) π.μ. στα Γραφεία του Συνεταιρισμού-Κοινότητας Μακρυρράχης για συζήτηση και λήψη Αποφάσεων στα παρακάτω θέματα Ημερήσιας Διάταξης:

Θέμα 1ον: Αρχαιρεσίες-Εκλογή Συμβουλίων, Διοικητικού και Εποπτικού.

Θέμα 2ον: Διοικ/κός Απολ/σμός Γενικός ως 11/10/'20- Έγκριση.

Θέμα 3ον: Οικονομικός Απολογισμός: Ισολογισμός '19-Έγκριση. Ισοζύγιο Εσόδων-Εξόδων 1/1/'20-30-9-'20-Έγκριση.

Αν δεν επιτευχθεί απαρτία κατά τη παραπάνω ημερομηνία η Γενική Συνέλευση θα συνέλθει, χωρίς νέα Πρόσκληση, την επόμενη εβδομάδα στις 11-10-2020 στον ίδιο τόπο, την ίδια μέρα και ώρα με τα ίδια θέματα της Ημερήσιας Διάταξης.

Η παρούσα σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού του Συνεταιρισμού τοιχοκολλάται στα Γραφεία αυτού.

Προς τούτο συντάσσεται το Αριθ. Πρωτ. 13/15-9-2020 « ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΟΙΧΟΚΟΛΛΗΣΗΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ ».

Η παρούσα αποστέλλεται στην Εφημερίδα «ΚΑΪΤΣΑ» για δημοσίευση.-

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

ΤΟ ΠΕΤΡΙΝΟ ΓΕΦΥΡΙ ΣΤΑ ΠΕΝΤΕ ΜΥΛΙΑ

Ο Σύλλογός μας διά αντιπροσώπου του, έκανε παρέμβαση στον Αντιπεριφερειάρχη και Αναπληρωτή Περιφερειάρχη Π.Ε. Φθιώτιδας, κ. Αθανάσιο Γ. Καρακάντζα για τη σωτηρία του γεφυριού. Υπήρξε δέσμευση προκειμένου να καθαριστεί ο χώρος από τα φερτά υλικά που έχουν συσσωρευτεί στο

πέρασμα του χρόνου και των καιρικών φαινομένων. Στη συνέχεια θα υποβληθεί αίτημα στην Αρχαιολογική Υπηρεσία, προκειμένου η Εφορία Νεότερων Μνημείων της Υπηρεσίας να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη συντήρησή του.

Σε επικοινωνία μας, όμως, με τον πρόεδρο του Τ.Σ. του χωριού μας κ. **Β. Δικόπουλο**, πληροφορηθήκαμε πως ενδιαφέρθηκε και ο ίδιος και έγινε παρέμβαση στο Δήμαρχο Δομοκού, ο οποίος επισκέφτηκε το σημείο και αναμένονται εξελίξεις. Ίσως ήρθε η ώρα να σωθεί το γεφύρι.

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

(ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ Β΄)
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ Π. ΑΝΑΝΙΑ ΚΟΥΣΤΕΝΗ

Μεγάλη και σπουδαία ή αὐριανή γιορτή, σεβαστοί μου πατέρες και αγαπημένοι αδελφοί μου, της Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει πανηγυρικά. Και μεγαλύνει τὸν Ὑψωθέντα ἐν τῷ Σταυρῷ Κύριον. Καὶ τὸν δοξάζει και τὸν ἀνυμνεῖ. Ὡς ἄλλωστε, τὸν λόγο ἔχομε μεῖς και αὐτὸν χρησιμοποιοῦμε γιὰ τὴ δοξολογία και τὴν ἀνύμνηση τοῦ Θεοῦ μας. Εἶναι σπουδαῖο δῶρο ὁ λόγος. Και ὀφείλομε μ' αὐτὸν νὰ εὐλογοῦμε τὸν Θεὸ και νὰ καλολογοῦμε τὸν ἀδελφόν. Γιατὶ τὸ στόμα μας εἶναι μία πηγὴ, λέει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότης. Και πρέπει ἀπ' τὴν πηγὴ αὕτη νὰ βγαίνει μόνο καθαρὸ νεράκι, ἡ δοξολογία στὸ Θεόν, ἡ εὐχαριστία και ἡ εὐγνωμοσύνη σ' Ἐκεῖνον, κι ὁ καλὸς ὁ λόγος και ὠφέλιμος στὸν ἀδελφὸ ἐπίσης.

Μᾶς καλεῖ, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία, νὰ προσκυνήσουμε τὸν Ἐσταυρωμένο και τὸν Τίμιον Σταυρό Του. Και κάθε ψυχὴ χριστιανικὴ και κάθε πιστὴ ὑπαρξὴ σκιρτᾷ και ἀγάλλεται και λατρεῖ τὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο. Και τοῦ ἐκφράζει τὴν ἀμέριστη εὐγνωμοσύνη της και τὴν ἀγάπη της και τὴ στοργὴ της. Και συνάμα κατανοεῖ, ὅσο μπορεῖ κι ὅσο γίνεται, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμε και κάμει ὁ Χριστὸς μας γιὰ μᾶς. Τὴ μέγιστη θυσία Του. Τὴ θυσία Του στὸ λῶφο τοῦ Γολγοθᾶ, ἐπάνω στὸν Τίμιον και Ζωοποιοῦ Σταυρό. Και μ' αὕτη τὴ θυσία ὁ Κύριος μᾶς ἐπανάφερε, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴ χάρη. Ἀπὸ τὴν ἀτιμία στὴν τιμιότητα. Ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ στὴν ἐλευθερία. Γι' αὐτὸ και ὁ Ἅγιος Σταυρὸς Του ὀνομάζεται και Τίμιος. «Δυνάμει τοῦ Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.» Γιατὶ μᾶς ἐπανάφερε στὴν τιμιότητα.

Κι ὁσάκις ὁ Κύριος μᾶς τιμωρεῖ και μᾶς παιδαγωγεῖ, τί κάνει; Φροντίζει αὐτὴν τὴν τιμὴν, ὅταν ἐμεῖς ἀτιμάζομε τὸν ἑαυτὸ μας μὲ τὴν ἁμαρτία και τὴν ἀνομία, κι ἔρχεται Ἐκεῖνος και μᾶς παιδαγωγεῖ μὲ μία τιμωρία, μὲ μία φροντίδα, δηλαδή, τῆς τιμῆς, –αὐτὸ σημαίνει τιμωρία στὴν κυριολεξία,– και ἔτσι μπαίνομε ξανά στὸν καλὸ δρόμο, φεύγουμε ἀπ' τὸ ἔγκλημα, και μέσῳ τῆς τιμωρίας, τῆς παιδαγωγίας, βρισκόμαστε πάλι στὴ χάρη τοῦ Κυρίου. Ἐμεῖς εἴμαστε μικροὶ και οὐτιδανοί. Και δὲν εἴμεθα σὲ θέση νὰ ὑπολογίσουμε, ἄς τὸ ποῦμε ἔτσι, τὴ μέγιστη θυσία και προσφορὰ τοῦ Κυρίου. Προσπαθοῦμε νὰ βιώνουμε, πολὺ ἢ λίγο, αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο. Αὐτὸ τὸ δῶρο. Αὕτη τὴ χάρη Του.

Ἦλθε στὴ γῆ και ἔσωσεν ἡμᾶς. Και ἀνέβη στὸν Σταυρό. Και μᾶς ἐγλύτωσε ἀπ' τὴν κατάρρα τοῦ Νόμου. Και μᾶς ἐ χάρισε τὴν αἰώνια ζωὴ και τὴν ἀθανασία, μέσῳ τοῦ Ζωοποιοῦ ἰδικοῦ Του Θανάτου. Γιατί, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ταλαιπωροῦσε και τὸ ὁποῖο ἐδυνάστευε πάνω στὸν ἄνθρωπο, μετὰ τὴν πτώση και τὴν ἐξορία τοῦ ἀπ' τὸν Παράδεισο, ἦτο ὁ θάνατος, τὸν ὁποῖον δὲν ἔφτειαξε ὁ Θεός, ἀλλὰ διάλεξε ὁ ἄνθρωπος, κάνοντας κακὴ χρῆση τῆς ἐλευθερίας του. Κι ἀπὸ κεῖ και πέρα, πέθανε πνευματικά και στὴ συνέχεια πέθανε και βιολογικά. Τὸ δεύτερον, ὁ θάνατος, δηλαδή, ὁ βιολογικός, –δηλαδή, νὰ χωριστεῖ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, γιὰ νὰ συνεννοούμεθα,– στάθηκε και δῶρο γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Στάθηκε, μὲς στὴν ἀτυχία του, και τυχερὸς ὁ ἄνθρωπος. Διότι σκεφθεῖτε νὰ μὴν πέθαινε. Και τότε τὸ κακὸ θὰ ἐγένετο ἀθάνατον. Θὰ ἐγένετο ἀθάνατον τὸ κακόν. «Και ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται», ὁ Κύριος ἔδωσε τὸν θάνατον. Πονάει, ὅμως, ὁ θάνατος, διότι εἶναι παρείσακτος. Γι' αὐτὸ και ὅταν τὸν μνημονεύουμε, και τώρα ἀκόμη, ὄντας χριστιανοί, οἱ περισσότεροι λέμε: «Κτύπα ξύλο» ἢ «Ἀλλάξε κουβέντα» ἢ «Μακριὰ ἀπὸ μᾶς». Ὅμως, μὲ τὸν Σταυρό, τὴ Σταυρικὴ του Θυσία και τὸ Θάνατό Του ὁ Κύριος ἐπάτησε τὸν θάνατον. Και μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ἐδώρισε τὴν ἀθανασία.

Στὴν ἀρχαία ἐποχὴ, οἱ θεοί, δῆθεν, τοῦ Ὀλύμπου, εἶχαν διαλέξει γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους τὴν ἀθανασία και στοὺς ἀνθρώπους ἔδωσαν τὴ θνητότητα, δηλαδή νὰ πεθάνουν. Ὁ Φιλάνθρωπος, ὅμως, διάλεξε γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του τὸν θάνατον και ἀπέθανε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ και ἐδώρισε σὲ μᾶς τὴν ἀθανασία και τὴν ἀφθαρσία. Διάλεξε Ἐκεῖνος τὸ χειρότερο. Νὰ ὑποφέρει γιὰ μᾶς και νὰ δωρίσει σὲ μᾶς τὴ Θεία Του χάρη. Και κάποιες φορές

μερικοὶ κακολόγοι τῶν παπᾶδων λένε ὅτι οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου ἔχουν ἐλλείψεις, ἔχουν ἐλαττώματα και τὸ νὰ και τ' ἄλλο.

Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Κύριος διάλεξε ἀνθρώπους νὰ κάμει ἱερεῖς. Νὰ περικεῖνται ἀσθένειαν. Νὰ ἔχουν και δυσκολίες και ἐλαττώματα. Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ καταλαβαίνουν τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Κι ἐδῶ βλέπομε, νὰ τὸ ποῦμε χαριεντιζόμενοι, βλέπομε τὸν Κύριο νὰ διαλέγει ὅ,τι «χειρότερο», τοὺς παπᾶδες, γιὰ νὰ δώσει στοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι καλύτερο: τὴ Χάρη Του. Καταλαβαίνετε ὅτι οἱ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅλοι οἱ ἱερεῖς, οἱ κανονικῶς χειροτονημένοι, προσφέρουν τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ; Γι' αὐτὸ και τοὺς φιλάμε τὸ χέρι, γι' αὐτὸ και ἐγειρόμεθα, ἅμα περνᾶνε, γι' αὐτὸ και τοὺς παρακαλοῦμε νὰ προσεύχονται γιὰ μᾶς. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ μεγάλος αὐτὸς σταυροφόρος τῆς Ἐκκλησίας μας και ἱσαπόστολος και ἱεραπόστολος, ἔλεγε: «Ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτα κατὰ τῶν παπᾶδων. Ἄμα βρῶ ἱερέα, θὰ σκύψω, θὰ γονατίσω, θὰ τοῦ φιλήσω τὰ πόδια και θὰ τὸν παρακαλέσω νὰ προσεύχεται γιὰ τὴν ἁμαρτίαν μου. Ἐὰν δὲ σφάλλωσι οἱ ἱερεῖς, ἔχει ὁ Κύριος σιδηρὰν ῥάβδον και παιδεύει αὐτούς».

Νὰ ἐπανέλθωμε, ὅμως, στὸν Τίμιον και Ζωοποιοῦ Σταυρό, γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα μας, και ἐπ' εὐκαιρίᾳ θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω θερμὰ και ἐγκάρδια, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, γιὰ τὴν θερμὴν προσευχὴν σας και τὴν δεήσιν σας, ποὺ κάμετε γιὰ τὴν εὐτέλειά μου. Γιατὶ τοῦτο τὸν καιρὸ δυσκολεύομαι πολὺ, ψυχῇ τε και σῶματι. Σχεδὸν κουτσός, και μὲ πίεση χαμηλότατη, –φτάνει στὸ τέσσερα, γι' αὐτὸ και πέφτω,– και μ' ἄλλες δυσκολίες, ψυχικὲς και κληρονομικὲς, ὑποφέρω τὰ μέγιστα. Ὅμως, οἱ προσευχὲς σας, κλήρου και λαοῦ και τῶν μοναχῶν, μὲ κρατᾶνε. Και μὲ φέρνουν μπροστὰ σας, κάθε φορά, κι ὅταν, ἀκόμα, πηγαίνω και στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας μας και ὅπου ἄλλου. Γι' αὐτὸ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ και θερμὰ. Νὰ ἔχετε τὴν ἱερατικὴ μου εὐχὴ και τὴν ἀγάπη μου και τὴν πολλὴ εὐγνωμοσύνη μου. Και σᾶς παρακαλῶ και σᾶς ἱκετεύω νὰ συνεχίσετε. Κι ἄς γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ποὺ νὰ τέλειο και σωστικό.

Ἐορτάζομε, λοιπόν, τὴν Παγκόσμιο Ὑψώση τοῦ Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Και συγκινοῦνται ὁ οὐρανὸς και ἡ γῆ. Και ἀγάλλονται τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα. Και πᾶσα πνοὴ και κάθε κτίσις ἀνυμνεῖ και δοξάζει τὸν Ἐσταυρωμένο, ἀλλὰ και Ἀναστημένο Χριστό μας. Μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, στὰ Ἱεροσόλυμα, κι ἀφοῦ ἔγινε κι ἡ καταστροφὴ τῆς ἀγίας Σιών, ἕνας αὐτοκράτορας, ὁ Ἀδριανός, τοῦ 2ου αἰῶνος, Ἰσπανὸς και Φιλέλλην, πλὴν διώκτης τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τί ἔκανε; Διέταξε, ἐκεῖ στὴν Ἱερουσαλήμ, διέταξε, νὰ καλύψουν μὲ χῶματα και μ' ὅ,τι ἄλλο, τὸν Πανάγιο Τάφο και τὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ. Γιατί; Γιατὶ τὸν ἔκαιγε ὁ Ἀναστημένος Χριστός. Γιατὶ τὸν ἔκαιγε ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος. Και ὁ διάβολος και τὰ ὄργανά του δὲν τὰ ἀντέχουν αὐτά. Δὲν τὰ μποροῦν. Δὲν τὰ βαστάζουν.

Ἐξεφωνήθη τὴν 13ῃ Σεπτεμβρίου 2006

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΚΑΪΤΣΑ - ΠΑΠΑ

Από την προσπάθεια για διάνοιξη μονοπατιού
ΠαλιοΚαϊτσας-Πάπας
Πεζοπορία το 2004

Διακρίνονται από αριστερά: Ανδρέας Κουστούκης, Πρόεδρος Πολιτιστικού Συλλόγου «ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ» ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ, Ευδοκία Οικονόμου, Πρόεδρος Συλλόγου ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ Και Σταύρος Μπλούκας, Πρόεδρος, Φυσιολατρικού και Λαογραφικού Συλλόγου ΠΑΠΑΣ.

Διακρίνονται από αριστερά: Τοπογράφος από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Φθιώτιδας, Οικονόμου Ευδοκία, Κουστούκης Ανδρέας

Η συγχωριανή μας Αλίκη Bouras – Ελευθερίου, μας στέλνει από την Αμερική, φωτογραφία από το αρχείο της με τη λεζάντα:
«Μια ωραία στιγμή σε κάποιο ταξίδι μου στην Ελλάδα.
Η συγκεκριμένη φωτογραφία είναι στην ωραία μας Καϊτσα»

ΚΑΚΟΚΑΙΡΙ 2004

Από αριστερά διακρίνονται: Αθανάσιος Τσεκούρας (ταμίας του Δ.Σ. του Συλλόγου), Ευδοκία Οικονόμου (πρόεδρος Δ.Σ. του Συλλόγου) Αλίκη Bouras – Ελευθερίου (Η ξενιτεμένη μας), Σοφία Ελευθερίου (μέλος Δ.Σ. του Συλλόγου).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

– Ιωάννης Αργύρης	20 €
– Κων/νος Τσιντζιλώνης	20 €
– Ηλίας Γκαρβέλας	10 €
– Καραϊσκος Νικόλαος	50 €
– Μαρία Παπαγεωργίου - Μούρτου	10 €
– Αμαλία Καρασίκη - Παπαδημητρίου	20 €
– Παναγιώτα Μαντά - Σερμπή	50 €
– Βασιλική Καραϊσκου - Κούτρα	30 €
– Αθανάσιος Αντ. Καμήτσιος	20 €
– Γεωργία Παπαστυλιανού	20 €
– Κων/νος Ηλ. Μπουλούζος	20 €
– Κων/νος Αλεξάκης	20 €
– Μαρία Ψαλλίδα	10 €
– Κων/νος Κλεαν. Ψαλλίδας	10 €
– Ελένη Κούτσουρου - Δέρη	10 €
– Κούλα Ιωαν Πατρίδα	20 €
– Κων/νος Μιλτ. Ψαλλίδας	20 €
– Γεωργία Πατρίδα - Κοκκίνου	20 €
– Δημήτριος Νικ. Μόσχος	20 €
– Αλέξανδρος Αλεξίου	25 €
– Ευάγγελος Ιωάν. Μόσχος	100 €
– Ανθούλα Νταούλη	20 €
– Κων/νος Ρίζος	20 €
– Αγορή Σανίδα - Ανδρούλα	20 €
– Γεώργιος Σιούλιος	30 €
– Σωτήριος Μενδρίνος	20 €
– Αντώνιος Πατρίδας	30 €
– Χρήστος Μόσχος	97,99 €
– Ιωάννης Κλασίνας	150 €

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδευθείς εις Montefiore Medical Center, New York, USA

ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΙΛΟΙ - ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ

Πλ. Μεσσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331

www.ikaraiskos.gr

ikaraiskos.gr@gmx.com

f Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαίστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντι Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από το σχολείο του χωριού μας.

(Από το αρχείο της δασκάλας Αμαλίας Κούτσικα - Ταγκαλάκη)

Σχολική εκδρομή, 1957. Διακρίνονται οι δάσκαλοι, Ξανθάκη Λούλα και Ταγκαλάκης Γεώργιος. Επίσης, στο κέντρο οι μαθήτριες, Μπρούζα Γεωργία και Χαραλάμπους Σούλα

Σχολική εκδρομή, 1957-1958, στα Πέντε Μύλια. Διακρίνονται οι δασκάλες, Ταγκαλάκη - Κούτσικα Αμαλία και Ξανθάκη Λούλα

*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν
οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

**Λέξεις και φράσεις του χωριού -
Ντοπιολαλιές:**

- Είναι «ντιπ σουλούκι»: Είναι εντελώς αμετακίνητος (κυρίως από την άποψη του), άξεστος.
- Δεν ακουρμένιτι: Δεν ακούει.
- Αναθιρβέρξι απ' το κρύο: Ανατρίχιασε απ' το κρύο.
- Ήταν βουζουμένους: Ήταν θυμωμένος.
- Το καλουσκέρσις; Το δοκίμασες; (αναφέρεται σε προϊόν πρώτης σοδειάς).
- Έγινε μεγάλος ντράβαλος: Έγινε μεγάλη φασαρία.
- Αυτός νυστάζει. Ξιπσιαουλιάσκι: Του έφυγαν τα σαγόνια απ' το χασμουρητό. (Τσιαούλια: Σαγόνια).